

Nedelná homília, 6. veľkonočná nedeľa

vdp. Radovan Rajčák

9. mája 2021 ✝ Cirkev ✝ Nedelná homília

Zdroj: Flickr

Drahí bratia a milované sestry!

Hovoriť o láske dnes je veľmi ťažké, pretože moderná kultúra prevzala podobu lásky, ktorá je značne egoistická. Druhého mám podľa svetáckeho pohľadu rád vtedy, keď podporujem, čo sa jemu páči, čo mu vyhovuje a čo vyznáva a najmä vtedy, keď takéto počínanie aktívne schvaľujem a nekladím nijakú prekážku. Pritom svet dnes nerozlišuje, či ide o vec morálne dobrú alebo zlú.

Božský Spasiteľ Ježiš Kristus nás dnes učí, čo znamená milovať skutočnou a opravdivou láskou. V prvom rade hovorí: „*Ako mňa miluje Otec, tak ja milujem vás.*“ Kristus odhaľuje nestvorenú Lásku, ktorou je Boh sám. Najsvätejšia Trojica je Láskou a miluje nás, svoje stvorenia. Aj sv. apoštol Ján píše: „*Boh je láska.*“ Zvlášť tretia Božská osoba, Duch Svätý, je nazývaný Láskou, ktorú On sám daruje človeku, ako píše sv. Pavol: „*Božia láska k nám je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého.*“

Skutočná láska sa teda v prvom rade meria svojím vzťahom k Bohu. Nestojí na ľudských schopnostiach, lež k nám zostupuje od Boha. Kristus potom žiada: „*Zostaňte v mojej láske.*“

Predpokladom „zostať“ v jeho láske je to, že túto lásku sme dostali. Boh nám dáva nadprirodzenú čnosť lásky, ktorú vlieva do našich srdc pri sv. krste. Takto kresťan žije vo vyššom poriadku lásky, do ktorého bol pozdvihnutý. Nežije svetácky, teda telesne: „*a skutky tela sú zjavné: je to smilstvo, nečistota, chlipnosť, modloslužba, čary, nepriateľstvá, sváry, žiarlivosť, hnevy, zvady, rozbroje, rozkoly, závisť, opilstvo, hýrenie a im podobné,*“ hovorí sv. Pavol. Láska totiž kresťana zameriava na Boha, preto s týmto všetkým zápasí.

Všimnime si, že s hriechom zápasíme preto, lebo milujeme Pána Ježiša. Nie hriech je dôvodom nášho zápasu, ale Kristus. Láska nás preto vedie k tomu, aby sme prekonávali strach. Jediné, čoho sa máme báť je to, aby sme sa neznepáčili milovanému a nestratili jeho milosť z našej duše. Preto sa píše, že láska je silnejšia, ako smrť. To nám ukazuje náš Pán, ktorý za nás z lásky zomiera, čím našu vlastnú smrť poľahčuje a premieňa. Kresťan, ktorý miluje Pána Ježiša, sa preto napokon nebojí ani smrti.

Sv. Alfonz Liguori píše: „*Jediným naším úsilím má byť osvojiť si lásku k Ježišovi.*“ Návod k tomu nám dáva sám Kristus: „*Ak budete zachovávať moje prikázania, ostanete v mojej láske.*“ Čnosť lásky, ktorú sme dostali v krste nás totiž vedie k tomu, aby sme zostávali v Bohu, aby sme sa mu v ničom neznepestčili. Jeho príkazy teda nie sú len uložené povinnosti. Sú prejavom života tohto, ktorý miluje Boha. Láska z nich robí „*sladké bremeno a príjemné jarmo*“. Sv. Ján Zlatoústý píše:

„*Keď sa Božia láska zmocní duše, vzbudí v nej mocnú túžbu pracovať pre milovanú bytosť a to túžbu tak mocnú, že premnohé a namáhavé skutky (...) pokladá za nič.*“ A sv. František Saleský dodáva: „*Bez lásky sú všetky ostatné čnosti ako hŕba kamenia. Ale ak nemáme dokonalú lásku, je to naša vina, pretože sme sa nerozhodli celkom sa darovať Bohu.*“

Božskú čnosť lásky v nás paralyzuje ťažký hriech, zvlášť hriech pýchy. Pýcha je podkladom všetkých hriechov. Čo je to pýcha? Je to nepravda o sebe, ktorou sa človek považuje alebo za lepšieho, ako v skutočnosti je, alebo sa podceňuje a ľutuje sa a preto odmieta zápasiť tam, kde to je jeho povinnosť. Aby sme teda mohli milovať Pána Boha, čnosť lásky v nás odstraňuje všetky nedokonalosti, falošné lásky, zamilovanosť do stvorenia a materiálnych vecí. Jedine tak duša dosiahne slobody a zamiluje si Boha nadovšetko. Láska Kristova, ktorú nám dnes Pán prikazuje, má šesť účinkov. Prvé sú vnútorné účinky: radosť, pokoj a milosrdenstvo. Druhými sú vonkajšie: dobročinnosť, almužna a bratské napomenutie.

Radosť

Duša, ktorá miluje, sa raduje „v Pánovi“. Snaží sa hľadiť na dobro, nie na nepravosť. Preto žije v radosi a nie v smútku, či ustavičnom šomraní. Radosť sa z takejto duše šíri a druhí s takým človekom radi strávia čas. Je to radosť nadprirodzená, nie povrchná.

Pokoj

Je založený na pravde. Duša žije pravdivo pred Bohom, nezakrýva hriechy, neuteká pred duchovným poznaním seba. Preto ju nič nemôže prekvapiť. Miluje pravdu Kristovu. Nepokoj v duši je spôsobený nepoznaním seba, hriechom či zažitou nerestou alebo pýchou. Človek, v ktorom panuje pokoj, dokáže žiť s druhými, prípadné rozdiely v názoroch nespôsobujú v duši nenávisť a nepriateľstvo, pretože podstatným je život v Kristovi. Človek pokoja s radosťou koná pokánie, ak spácha hriech, ak zlyhá voči blížnemu, vie poprosiť o odpustenie a sám rád odpúšťa.

Milosrdenstvo

Je to zjednotenie srdca s tým, kto trpí a účinná pomoc v utrpení fyzickom či duchovnom. Milosrdenstvo dáva viac, ako si podľa spravodlivosti človek zaslúhuje. Nedáva presne, dáva nadmieru, a to bez nároku na odmenu.

Dobročinnosť

Je to konanie dobra pre svojho blížneho z lásky k Pánu Bohu. Dobročinnosť sa koná z veľkodušnosti, nie z nariadenia. Deje sa najprv na rovine modlitby a spásy duše, potom na rovine konkrétnej pomoci. Dobročinnosť je riadená rozvážnosťou, nie bezhlavosťou a zbrklosťou. Konanie dobra sme povinní najmä voči tým, ktorí sú nám najbližšie: naša rodina, duchovná rodina (kňazi, členovia našej farnosti) a napokon ostatní.

Almužna

Je to darovanie konkrétneho dobra tomu, kto ho nevyhnutne potrebuje, a to z lásky k Bohu. Primárne sa hovorí o hmotných veciach, no nejde len o ne. Niekedy je treba dať duchovnú almužnu: radu, usmernenie, poučenie, odpustenie, svoj čas, úsmev, súcitiť pri utrpení. Hmotná almužna sa poskytuje tým, ktorých život je bez nej ohrozený.

Bratské napomenutie

Ide o úkon lásky, kedy použitím vhodných slov a gest sleduje osoba dobro druhého, ktorého chce odvrátiť od hriechu a zla a priviesť ho k čnosti a dobru. Kto miluje, nebojí sa taktne a s láskou poukázať na hriech a zlo, ktoré koná blížny, pretože sleduje jeho skutočné dobro – spásu duše. Ak sa nežije v pravde vo vzájomných vzťahoch, a to aj v Cirkvi, prevažuje falošnosť, povrchnosť, pokrytectvo či neláska.

Pravú lásku v nás Kristus rozmnožuje svojím telom a krvou. Sv. omša je totiž najvyšším vyjadrením lásky, kedy sa sám Pán obetuje za nás. Vyprosujme si dnes, pri sv. prijímaní odvahu milovať, ako nás miloval Pán.

Panna Mária, matka opravdivej lásky, nauč nás milovať, aj keď to bude znamenať niesť kríž a podstupovať každodenné utrpenie. AMEN

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/nedelna-homilia-6-velkonocna-nedela/>